

INATSISARTUT

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejds-
marked.

Dato: 10-10-2019

J.nr.: 01.36.01.04-00043

Indkaldelse til samråd med Erhvervs- og Råstofudvalget fredag den 11.oktober 2019 kl. 13.00-14.00 i mødelokale Erling Høgh

Kære Erik

Du indkaldes hermed til samråd i Erhvervs-og Råstofudvalget. I forbindelse med sit arbejde med pkt. 24 (Råstofloven) finder udvalget det ønskeligt at få belyst visse aspekter af lovforslaget via nedenstående spørgsmål:

1. Bestemmelsen om eneret

I det fremsatte lovforslag er der indføjet en bestemmelse om eneret (§ 29, stk.4), hvor enerets-indehavere af en mineral-udnyttelsestilladelse garanteres, at kun de kan udføre råstofaktiviteter i tilladelsesområdet. Bestemmelsen giver udvalget anledning til nedenstående spørgsmål:

- a) Fastboende har i dag mulighed for at foretage indsamling af mineraler (op til en værdi af 100.000 kr.) i et område, som er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret, forudsat at indehaveren af tilladelsen tillader det. Vil ovennævnte bestemmelse fjerne denne mulighed?
- b) Det er i dag muligt at opnå småskatilladelse uden eneret til efterforskning og udnyttelse af mineraler i et område, som er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret, hvis eneretsindehaveren tillader det. Vil ovennævnte bestemmelse fjerne denne mulighed?
- c) Vil bestemmelsen begrænse fastboendes muligheder for at foretage rekreative aktiviteter så som jagt i tilladelsesområdet?
- d) Det er udvalgets umiddelbare forståelse, at bestemmelsen alene tager sigte på at sikre et selskab, som har eneret til udnyttelse af bestemte mineraler i et område, mod at andre selskaber gives adgang til inden for samme område at foretage efterforskning eller udnyttelse af andre mineraler.

Er denne forståelse korrekt?

2. Afskaffelsen af kravet om indgivelse af et lønsomhedsstudie

I dag er det en betingelse for at kunne opnå udnyttelsestilladelse, at ansøger indsender en rapport (et lønsomhedsstudie), som belyser, hvor stort et økonomisk udbytte, der kan forventes ved udvinding af mineralforekomsten. Lovforslaget indebærer, at dette krav afskaffes.

Vil afskaffelsen forringe selvstyrets forhandlings- og beslutningsgrundlag i forhold til:

- a. Godkendelse af ansøgers VSB-redegørelse (Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed).
- b. Fastsættelse af vilkår i medfør af paragraf 18, godkendelse af udnyttelsesplan i henhold til § 19, godkendelse af nedlukningsplan i henhold til § 43 samt godkendelser i medfør af § 86.

3. Vilkår om tidsfrister

Det fremgår af lovforslagets § 30, stk. 2, at Naalakkersuisut i en udnyttelsestilladelse kan fastsætte vilkår om tidsfrister for gennemførelse af udnyttelsesaktiviteter m.v. Udvalget har drøftet denne bestemmelse og overvejer på denne baggrund, hvorvidt bestemmelsen også burde gælde efterforskningstilladelser. Dette med henblik på at sikre den fornødne fremdrift i en et givent råstofprojekt og modvirke, at efterforskningstilladelser med eneret søges af primært strategiske grunde, herunder for at blokere andre selskaber fra at søge tilladelse til aktiviteter i det pågældende område.

- a) Er der forhold i råstofbranchen, der taler imod at lade bestemmelsens ordlyd inkludere efterforskningstilladelser?
- b) Såfremt dette ikke er tilfældet, er du så indstillet på, at der også giver Naalakkersuisut mulighed for at indsætte krav om tidsfrister i en efterforskningstilladelse?

4. Høringen

Udvalget noterer sig, at der kun er modtaget høringssvar fra én ekstern part (Kommune Kujalleq). Udvalget finder anledning til at rejse nedenstående spørgsmål.

- a) Det fremgår af lovbemærkningerne, at lovforslaget har været i intern høring i Naalakkersuisut og desuden har været offentliggjort på selvstyrets høringsportal i perioden 1. april til 6. maj. Hvad er baggrunden for, at forslaget ikke har været sendt i høring hos eksterne parter?
- b) Er de foreslåede ændringer af loven foretaget på baggrund af en dialog med industrien?
- c) Er det dit indtryk, at den manglende respons fra industrien er et udtryk for, at der er tilfredshed med lovgivningsinitiativet fra industriens side?

5. Generelt (Uden for rammerne af lovforslaget)

Den gældende råstoflovs § 18 indeholder en række bestemmelser, som giver Naalakkersuisut mulighed for i tilladelser til mineralefterforskning og –udvinding at fastsætte vilkår om anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske leverandører, om forarbejdning her i landet, og om udarbejdelse og gennemførelse af planer til sikring af, at efterforskning og udnyttelse sker på en samfundsmæssigt bæredygtig måde.

- a) Er det dit indtryk, at Grønlands Selvstyre hidtil har været tilbageholdende med at fastsætte sådanne vilkår, eller har fastsat meget lempelige vilkår, i håb om at tiltrække mineselskaber?
- b) Hvilke muligheder ser du for yderligere at sikre, at efterforskning og udnyttelse skaber beskæftigelse for den fastboende befolkning og vækst for vort lands erhvervsliv?
- c) Ville Grønland i længden kunne få større samfundsøkonomisk gavn af at skabe grobund for småskalaprojekter end ved at deltage i den internationale konkurrence om at give store, multinationale selskaber attraktive vilkår?

Udvalget påregner at stille opfølgende spørgsmål under samrådet.

Udvalget har som målsætning, at et samråd i videst mulige omfang skal tage form af en politisk drøftelse imellem Udvalget og Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked typisk om prioriteringer og målsætninger. Ved den mundtlige drøftelse bør så vidt muligt benyttes frit foredrag.

Udvalget ønsker endelig at modtage et notat på grønlandsk og dansk om foranstående spørgsmål i forlængelse af samrådet. Notatet bedes sendt elektronisk til Dje@ina.gl og Kfr@ina.gl senest umiddelbart efter samrådet. Såfremt notatet medbringes og anvendes under samrådet bedes en kopi givet til Udvalgets tolk umiddelbart ved samrådets begyndelse.

Med venlig hilsen

Henrik Fleischer
Udvalgsformand

Erhvervs- og Råstofudvalget
Udvalgsformand Henrik Fleischer

Besvarelsen fra Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked, Erik Jensen, af spørgsmål i forbindelse med samråd med Erhvervs- og Råstofudvalget fredag d. 11. oktober 2019 kl. 13.00-14.00 i mødelokale Erling Høgh.

14 October 2019

Postboks 930
3900 Nuuk
Tlf. (+299) 34 68 00
E-mail: asn@nanoq.gl
www.govmin.gl

Kære Henrik Fleischer,

Nedenfor er der angivet en skriftlig besvarelse af de fremsendt spørgsmål ifm. indkaldelsen til samråd med Erhvervs- og Råstofudvalget fredag d. 11. oktober 2019. Indkaldelsen og spørgsmålene er hovedsageligt relateret til udvalgets arbejde med pkt. 24 (ændring af Råstofloven)

1. Bestemmelsen om eneret

I det fremsatte lovforslag er der indføjet en bestemmelse om eneret (§ 29, stk.4), hvor enerets-indehavere af en mineral-udnyttelsestilladelse garanteres, at kun de kan udføre råstofaktiviteter i tilladelsesområdet. Bestemmelsen giver udvalget anledning til nedenstående spørgsmål:

- a) Fastboende har i dag mulighed for at foretage indsamling af mineraler (op til en værdi af 100.000 kr.) i et område, som er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret, forudsat at indehaveren af tilladelsen tillader det. Vil ovennævnte bestemmelse fjerne denne mulighed?

Besvarelse af spg. 1 a)

Den ovennævnte bestemmelse vil ikke berøre fastboendes mulighed for, efter aftale med indehaveren af en udnyttelsestilladelse, at foretage indsamling af mineraler (op til en værdi af 100.000 kr.) i det af tilladelsen omfattede område.

Den foreslåede bestemmelse tager jf. ordlyden alene sigte på "aktiviteter efter tilladelser til forundersøgelse, efterforskning eller udnyttelse af mineraler". Dette skal forstås som aktiviteter efter tilladelser efter §§ 15 og 16, og vedrører således hverken lokales indsamling eller småskalarettighedshaveres aktiviteter.

Dette er en sikker fortolkning for så vidt angår småskalarettigheder, da der i bestemmelsen står "efterforskning eller udnyttelse" en småskalatil-ladelse omfatter efterforskning og udnyttelse. Og for så vidt angår fastboendes indsamling af mineraler (100.000 kr. reglen), foregår dette ikke efter en tilladelse.

Den eksisterende bestemmelse, om fastboendes mulighed for, efter aftale med indehaveren af en udnyttelsestilladelse, at foretage indsamling af mineraler i det af udnyttelsestilladelsen omfattede område, i råstofloven § 45b, stk. 4, berøres ikke af den foreslåede ændring.

- b) Det er i dag muligt at opnå småskalatil-ladelse uden eneret til efterforskning og udnyttelse af mineraler i et område, som er omfattet af en udnyttelsestilladelse med eneret, hvis eneretsindehaveren tillader det. Vil ovennævnte bestemmelse fjerne denne mulighed?

Besvarelse af spg. 1 b)

Den ovennævnte bestemmelse vil ligeledes ikke berøre muligheden for aftaler mellem en indehaver af en udnyttelsestilladelse og en småskalarettighedshaver efter en småskalatil-ladelse uden eneret, om småskalarettighedshaverens efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter i det af udnyttelsestilladelsen omfattede område.

Som nævnt ovenfor tager den foreslåede bestemmelse alene sigte på at beskytte indehaveren af en udnyttelsestilladelse, mod andre indehavere af tilladelser efter råstofloven §§ 15 og 16.

Den eksisterende bestemmelse, om småskalarettighedshaveres (med tilladelser uden eneret) mulighed for, efter aftale med indehaveren af en udnyttelsestilladelse, at udføre efterforsknings- og udnyttelsesaktiviteter vedrørende mineraler i det af udnyttelsestilladelsen omfattede område, i råstofloven § 34a, berøres ikke af den foreslåede ændring

- c) Vil bestemmelsen begrænse fastboendes muligheder for at foretage rekreative aktiviteter så som jagt i tilladelsesområdet?

Besvarelse af spg. 1 c)

Den foreslåede bestemmelse vedrører alene råstofaktiviteter, retstilstanden for fastboendes muligheder for at foretage andre aktiviteter (værende

sig rekreative eller erhvervmæssige) vil således være den samme efter den foreslåede ændring.

Indehaveren af en tilladelse til udnyttelse af mineraler vil således stadig skulle respektere eksisterende rettigheder i området.

Der kan, både efter den eksisterende lovgivning og efter den foreslåede ændring, kunne forekomme begrænsninger af adgangen til områder omfattet af en udnyttelsestilladelse eller dele deraf, eksempelvis ved opsættelse af hegn, hvis dette er påkrævet af eksempelvis sikkerhedsmæssige hensyn.

- d) Det er udvalgets umiddelbare forståelse, at bestemmelsen alene tager sigte på at sikre et selskab, som har eneret til udnyttelse af bestemte mineraler i et område, mod at andre selskaber gives adgang til inden for samme område at foretage efterforskning eller udnyttelse af andre mineraler.

Er denne forståelse korrekt?

Besvarelse af spg. 1 d)

Erhvervs- og Råstofudvalgets forståelse af bestemmelsen er korrekt.

Den foreslåede ændring vedrører alene andre rettighedshavere efter råstofloven §§ 15 og 16. Den er indsat på grund af bekymringer i industrien og blandt investorer, som frygter at der kan tildeles konkurrerende rettigheder på eneretsområder, da det efter den gældende lov, er en teoretisk mulighed, at andre rettighedshavere kan få tilladelse til at efterforske og udnytte mineraler, som ikke er omfattet af en udnyttelsestilladelse, i samme område.

2. Afskaffelsen af kravet om indgivelse af et lønsomhedsstudie

I dag er det en betingelse for at kunne opnå udnyttelsestilladelse, at ansøger indsender en rapport (et lønsomhedsstudie), som belyser, hvor stort et økonomisk udbytte, der kan forventes ved udvinding af mineralforekomsten. Lovforslaget indebærer, at dette krav afskaffes.

Vil afskaffelsen forringe selvstyrets forhandlings- og beslutningsgrundlag i forhold til:

- a. Godkendelse af ansøgers VSB-redegørelse (Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed).

Besvarelse af spg. 2 a

I henhold til råstoflovens § 77, stk.2 skal en VSB-redegørelse "på passende måde påvise, beskrive og vurderer aktivitetens indirekte virkninger på samfundsmæssige forhold samt samspillet mellem forholdene, indbyrdes påvirkninger mellem forholdene og kumulerede virkninger af påvirkningerne på forholdet".

VSB-redegørelsen indgår i Naalakkersuisuts beslutningsgrundlag for fastsættelse af vilkårene for, i hvilken grad det enkelte mineprojekt f.eks. skal anvende grønlandsk arbejdskraft og virksomheder samt hvor meget der skal forarbejdes i Grønland. Med andre ord danner VSB-redegørelsen grundlag for afgrænsning af, hvor stor en del af mineprojektets aktiviteter, der skal foretages i Grønland. Denne afgrænsning får indflydelse på, hvorledes det grønlandske arbejdsmarked og erhvervsliv vil blive påvirket. Generelt kan det siges, at jo flere aktiviteter, der ligger i Grønland, jo flere jobmuligheder for grønlandske arbejdere og jo flere forretningsmuligheder for grønlandske virksomheder.

VSB-redegørelsen og godkendelse heraf indgår derfor i Naalakkersuisuts beslutningsgrundlag for fastsættelse af vilkår vedrørende

- Anvendelsen af grønlandsk arbejdskraft (§ 18, stk. 1)
- Anvendelsen af grønlandske virksomheder (§ 18, stk. 2)
- Graden af forarbejdning af mineraler i Grønland (§ 18, stk. 3)

I den hidtidige praksis har lønsomhedsstudiet, som selskaberne har indsendt i forbindelse med, at de efter § 29, stk. 2 har skullet påvise en kommerciel udnyttelige forekomst, bidraget til udarbejdelse af VSB-redegørelsen. Lovændringen medfører, at Naalakkersuisut fremover vil skulle henviser til § 77, stk.2 frem for § 29, stk.2 for at have ret til at kunne kræve en troværdig beskrivelse af de planlagte mineaktiviteter. Et lønsomhedsstudie kan være med til at danne grundlag for at vurdere, om den af selskabet udarbejdet VSB-redegørelse, på en passende måde påviser, beskriver og vurderer mineaktiviteternes påvirkninger af de samfundsmæssige forhold. Hvis det ansøgende selskab i forbindelse med deres egen planlægning af mineaktiviteterne eller/og i forbindelse med udarbejdelse af eksempelvis VSB-redegørelsen og VVM-redegørelsen, har udarbejdet et lønsomhedsstudium, der beskriver de planlagte mineaktiviteter, så vil Naalakkersuisut kunne kræve, at lønsomhedsstudiet indsendes. Forskellen fremover vil dog være, at Naalakkersuisut ikke formelt vil skulle *godkende*, at lønsomhedsstudiet afgrænser og påviser en kommerciel udnyttelig forekomst. Der vil også kunne være forskel i detaljegraden af lønsomhedsstudierne, som kan gøre en forskel i hvor sikker en vurderingen af aktiviteten er.

- b. Fastsættelse af vilkår i medfør af paragraf 18, godkendelse af udnyttelsesplan i henhold til § 19, godkendelse af nedlukningsplan i henhold til § 43 samt godkendelser i medfør af § 86.

Besvarelsen af spg. 2 b

Det er kun i relation til råstoflovens § 29, stk. 2, at der ikke længere stilles krav om et lønsomhedsstudie. Der vil fortsat være behov for en fyldestgørende projektplan og i visse tilfælde et lønsomhedsstudie (af en vis grad), før der kan meddeles en udnyttelsestilladelse jf. råstoflovens § 16. Ved fastsættelse af krav om oparbejdning i Grønland jf. råstoflovens § 18, stk. 3 vil rettighedshaver som udgangspunkt skulle indlevere et lønsomhedsstudie, og hvis rettighedshaver har udarbejdet et lønsomhedsstudie, vil det indgå i den generelle vurdering af projektet, jf. foregående svar.

Naalakkersuisut kan i henhold til råstoflovens § 18, stk. 3 fastsætte krav om, hvor meget oparbejdning et mineralselskab skal gennemføre i Grønland. Ud over forhold vedr. inddragelse af herboende arbejdstagere og selskaber samt kompetenceopbygning i Grønland, vil Naalakkersuisuts fastsættelse af graden af oparbejdning i Grønland bero på en afvejning af indtægterne til hhv. landskassen og selskabet ved gennemførelse af oparbejdning hhv. i og uden for Grønland. Der findes dog endnu ikke klare krav til, hvad en ansøger skal kunne dokumentere og hvilke vilkår der skal efterleves ift. en vurdering om oparbejdning i Grønland. Dette arbejde Naalakkersuisut på at få klarlagt.

Et lønsomhedsstudie vil fortsat danne udgangspunkt for udarbejdelse af udnyttelses- og nedlukningsplanerne jf. råstoflovens §§ 19 og 43, herunder mht. fastsættelse den overordnede projektinfrastruktur samt sikkerhedsstillelse for nedlukning af projektet efter endt udnyttelse.

Aktivitetsgodkendelse jf. råstoflovens § 86 baseres kun i mindre grad på et lønsomhedsstudie.

3. Vilkår om tidsfrister

Det fremgår af lovforslagets § 30, stk. 2, at Naalakkersuisut i en udnyttelsestilladelse kan fastsætte vilkår om tidsfrister for gennemførelse af udnyttelsesaktiviteter m.v. Udvalget har drøftet denne bestemmelse og overvejer på denne baggrund, hvorvidt bestemmelsen også burde gælde efterforskningstilladelser. Dette

med henblik på at sikre den fornødne fremdrift i en et givent råstofprojekt og modvirke, at efterforskningstilladelser med eneret søges af primært strategiske grunde, herunder for at blokere andre selskaber fra at søge tilladelse til aktiviteter i det pågældende område.

- a) Er der forhold i råstofbranchen, der taler imod at lade bestemmelsens ordlyd inkludere efterforskningstilladelser?

Besvarelsen af spg. 3 a)

Efterforskningstilladelsen er reguleret i henhold til Standardvilkår for efterforskning- og forundersøgelsestilladelser i Grønland (excl. kulbrinter). Heri er der indirekte fastsat tidsfrister i den forstand, at rettighedshavere har efterforskningsforpligtigelser – et omkostningsbeløb, der skal efterforskes for hvert år.

Efterforskningsforpligtelsen udregnes efter størrelse og alder. Dvs. jo ældre tilladelsen bliver, jo mere stiger årsbeløbet hvert år og samtidig stiger beløbet pr. km. Dette gør, at rettighedshaveren tvinges til at udføre aktiviteter. Endvidere tvinges rettighedshaveren til at målrette sin efterforskning og tilpasse sin tilladelse ved at reducere størrelsen jo ældre tilladelsen bliver. Dvs. at efterforskningen forholdsvis hurtigt bliver koncentreret og arealer, der ikke umiddelbart har interesse bliver tilbageleveret.

Efterforskningstilladelser meddeles for 5 år. Efterforskningstilladelser kan forlænges med yderligere 5 år og derefter for 3 år af gangen. Hvis ikke rettighedshaver opfylder efterforskningsforpligtigelserne, kan Naalakkersuisut afvise at forlænge tilladelsen. Hvis en rettighedshaver ikke har opfyldt sine forpligtelser for et år kan underskuddet overføres til det næste år. Alternativt kan Naalakkersuisut kræve 50 % af forpligtigelserne i økonomisk kompensation. Ved forsæt manglende efterlevelse af efterforskningsforpligtelserne kan Naalakkersuisut tilbagekalde tilladelsen. Ved forlængelserne efter år 5, år 10 og derefter hvert 3. år skal efterforskningsforpligtelserne være opfyldt ved enten at have udført aktiviteter for det krævede beløb eller ved indbetaling af kompensation på 50% af efterforskningsforpligtelsen.

I Grønland er der er relativ kort feltsæson (juni-september afhængig af beliggenhed). Det kan derfor være udfordrende med korte tidsfrister, da der hurtigt kan mistes et års efterforskning grundet eksempelvis dårligt vejr eller manglende evne til at tiltrække finansiering et år.

- b) Såfremt dette ikke er tilfældet, er du så indstillet på, at der også giver Naalakkersuisut mulighed for at indsætte krav om tidsfrister i en efterforskningstilladelse?

Besvarelse af spg. 3 b)

Det har hidtidig været et meget fornuftigt reguleringssystem, som forholdsvis er nemt at behandle/forstå for både rettighedshaver og administrationen. Systemet tilgodeser, at Naalakkersuisut ønsker reelle aktiviteter udført på tilladelsen. Efterforskningen bliver centreret/koncentreret og ikke vigtige arealer bliver hurtigt frigjort til andre interessenter. Ligeledes så er det rimeligt klart for alle, at hvis en rettighedshaver ikke laver nogle efterforskningsaktiviteter, så kan de ikke opfylde efterforskningskravene og dermed kan Naalakkersuisut trække tilladelsen tilbage.

4. Høringen

Udvalget noterer sig, at der kun er modtaget høringssvar fra én ekstern part (Kommune Kujalleq). Udvalget finder anledning til at rejse nedenstående spørgsmål.

- a) Det fremgår af lovbemærkningerne, at lovforslaget har været i intern høring i Naalakkersuisut og desuden har været offentliggjort på selvstyrets høringsportal i perioden 1. april til 6. maj. Hvad er baggrunden for, at forslaget ikke har været sendt i høring hos eksterne parter?

Besvarelsen af spg. 4)

Lovforslaget har, ud over den offentlige høring på grønlandsk og dansk, været sendt i uformel høring hos eksisterende rettighedshavere, i en uofficiel engelsk version. Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked modtog i den forbindelse høringssvar fra flere rettighedshavere og Grønlands Erhverv. En offentlig høring er jo i sig selv en høring af eksterne parter.

Grunden til at det er fundet hensigtsmæssigt, at føre en uformel dialog med selskaberne er, at mange af selskaberne foretrækker denne form for dialog. Og Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har en formodning om, at man på denne måde får mere ærlige svar. Høringssvarerne er ikke fortrolige men på engelsk og kan udleveres til udvalget.

Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har modtaget uformelle høringssvar fra følgende interessenter:

- Grønlands erhverv (på vegne af Greenland Business Associations (GBA) Branche Committee for Raw Materials)
- North American Nickel Inc
- Tanbreez

Grønlands Erhverv mener, at hjemmelen i den foreslåede § 30, stk. 2, til at fastsætte tidsfrister er unødvendig, da Naalakkersuisut i forvejen kan fastsætte tidsfrister, og foreslår at bestemmelsen slettes. Endvidere mener man, at tidsfrister bør forhandles med rettighedshaveren, og ikke fastsættes ensidigt af Naalakkersuisut.

Det er korrekt, at Naalakkersuisut i forvejen har hjemmel til at fastsætte tidsfrister, den foreslåede bestemmelse er alene indsat for at understrege dette forhold.

Hvad angår ønsket om at tidsfrister skal forhandles med rettighedshavere, mener Naalakkersuisut ikke, at dette bør hjemles ved lov. Rettighedshavere vil under alle omstændigheder have mulighed for at udtale sig om og protestere mod påtænkte tidsfrister, men hvis man gør forhandlinger til en del af loven, vil Naalakkersuisut miste muligheden for at fastsætte tidsfrister, der findes nødvendige i forhold til at sikre et projekts fremdrift, med mulige tab af samfundsmæssige fordele til følge.

North American Nickel Inc. hilser forslaget velkommen og foreslår at den foreslåede § 29, stk. 4 udstrækkes til også at gælde for efterforskningstilladelser. Endvidere vil de gerne have præciseret, at tilbagekaldelse af tilladelser sker efter en behørig proces.

Naalakkersuisut finder det ikke nødvendigt at udstrække bestemmelsen i § 29, stk. 4 til efterforskningstilladelser, da en efterforskningstilladelse giver eneret til at efterforske alle mineraler (dette følger af standardvilkårene for efterforskning) og der således for efterforskningstilladelsers vedkommende ikke kan forekomme konkurrerende rettigheder. Når det er fundet nødvendigt at indsætte bestemmelsen for udnyttelsestilladelsers vedkommende, er det fordi en udnyttelsestilladelse kun dækker de specifikke mineraler der ønskes udnyttet, og der således i teorien kan meddeles en efterforskningstilladelse for samme område til andre mineraler.

Hvad angår præcisering af, at en tilbagekaldelse skal foregå efter en behørig proces, mener Naalakkersuisut ikke at dette er nødvendigt, da forholdet er dækket af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Tanbreez udtrykker stor tilfredshed med de foreslåede ændringer, men udtrykker samtidig også et ønske om ændring af bestemmelsen i råstofloven § 18, stk. 3 vedrørende forarbejdning uden for Grønland.

Dette overvejes p.t. af Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked, men kræver yderligere undersøgelser

- b) Er de foreslåede ændringer af loven foretaget på baggrund af en dialog med industrien?

Besvarelse på spg. 4 b)

De foreslåede ændringer er sket efter en længere dialog med industrien og indhentelse af ekspertvurderinger. Det har været vigtigt for Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked at undersøge alle forhold omkring de foreslåede ændringer, såsom afklaring af det ovennævnte spørgsmål vedrørende fastboendes rettigheder, inden man fremsatte forslaget. Dette er fundet særligt vigtigt, netop fordi de foreslåede ændringer sker efter ønske fra industrien, som ikke nødvendigvis i alle tilfælde har de samme interesser som de grønlandske myndigheder.

Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har fået udarbejdet en rapport om den grønlandske råstoflovgivning hos den britiske konsulentvirksomhed MineHutte.

Rapporten lægger bl.a. stor vægt på, at en indehaver af en efterforskningstilladelse har ret til at få meddelt en udnyttelsestilladelse, og at meddelelsen sker på grundlag af objektive kriterier. Rapporten peger ikke på kravet om, at den påviste forekomst skal være kommercielt udnyttelig, som problematisk, da kravet umiddelbart fremstår som et objektive kriterie. Virkeligheden er dog, at vurderinger af lønsomhedsstudier er svære at foretage ud fra rent objektive kriterier, hvilket flere rettighedshavere også har påpeget. Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked besidder ikke tilstrækkelig ekspertise til at vurdere lønsomhedsstudier. Lønsomhedsstudierne bliver derfor vurderet af eksterne konsulenter, som grundet forskelligheden i mineprojekterne, ikke er de samme hver gang, og da disse eksterne konsulenter ikke nødvendigvis benytter de samme kriterier i deres vurderinger, kommer departementets afgørelser til at fremstå som subjektive. Ved at fjerne kravet om lønsomhed, og basere vurderingen på

internationale standarder som benytter objektive kriterier, gives rettighedshavere en sikkerhed for, hvilke kriterier der vil blive lagt vægt på, ved vurderingen af den påviste forekomst.

Hvad angår udelukkelsen af konkurrerende rettigheder, anbefaler rapporten meget klart, at det er vigtigt, at rettighedshavere tildeles eksklusive rettigheder.

Hjemmelen til at fastsætte tidsfrister er ikke behandlet i rapporten, og det bemærkes, at Naalakkersuisut allerede i henhold til de gældende regler kan fastsætte tidsfrister. Bestemmelsen er foreslået indsat, for at understrege overfor rettighedshavere, at der kan sættes tidsfrister i udnyttelses-tilladelsen.

- c) Er det dit indtryk, at den manglende respons fra industrien er et udtryk for, at der er tilfredshed med lovgivnings initiativet fra industriens side?

Besvarelse af spg. 4 c)

Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har, som nævnt ovenfor, fået en del respons på det fremsatte forslag fra industrien. Tidligere har der også være løbende formelle og uformelle dialoger med enkeltstående rettighedshavere men der har også være afholdt dialogmøde om dette emne med industrien generelt ved PDAC i 2019.

Dialogen og de indkomne høringssvar udtrykte generelt tilfredshed med de foreslåede ændringer. Flere af de indkomne høringssvar udtrykte dog også ønsker om flere ændringer af råstofloven. Eksempelvis blev der fremsat ønske om en klargøring af, hvornår en rettighedshaver kan få tilladelse til, at forarbejde mineraler udenfor Grønland efter råstofloven § 18, stk. 3. Dette overvejes p.t. af Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked, men kræver yderligere undersøgelser. Naalakkersuisut er meget opmærksomme på, at ændringer af loven ikke må skabe ensidige fordele for industrien på bekostning af det grønlandske folk.

5. Generelt (Uden for rammerne af lovforslaget)

Den gældende råstoflovs § 18 indeholder en række bestemmelser, som giver Naalakkersuisut mulighed for i tilladelser til mineralefterforskning og –udvin-
ding at fastsætte vilkår om anvendelse af grønlandsk arbejdskraft og grønlandske
leverandører, om forarbejdning her i landet, og om udarbejdelse og gennemfø-
relse af planer til sikring af, at efterforskning og udnyttelse sker på en samfunds-
mæssigt bæredygtig måde.

- a) Er det dit indtryk, at Grønlands Selvstyre hidtil har været tilbageholdende
med at fastsætte sådanne vilkår, eller har fastsat meget lempelige vilkår, i
håb om at tiltrække mineselskaber?

Besvarelsen af spg. 5 a)

Hvis råstofområdet skal blive en succes i Grønland skal den være en succes
for både investorerne og det grønlandske samfund.

Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked stiller lempelige krav til ef-
terforskningstilladelser vedr. inddragelse af herboende arbejdskraft og virk-
somheder, da Grønland har interesse i at få kortlagt geologiske forekomster
mhp. fremtidig minedrift.

Der stilles derimod skrappe krav til udnyttelsestilladelser, hvor mineralsel-
skaberne tager mineraler ud af den grønlandske undergrund og opnår en ind-
tægt. Udnyttelsestilladelser indeholder krav, der maksimerer inddragelse af
herboende arbejdstagere og virksomheder, og der stilles krav om, at mest
mulig oparbejdning skal ske i Grønland. Dermed maksimeres antallet af ar-
bejdsplader til herboende i mineralselskaberne, hos underleverandørerne og
kompetenceudviklingen samt indtægterne til Landskassen.

Med baggrund i de erfaringer Grønland har opbygget på mineralområdet, sø-
ger Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked løbende at tilpasse de in-
dividuelle krav til selskaberne og industrien generelt. Det sker med henblik
på at sikre, at Grønland kan tiltrække og fastholde investeringer på mineral-
området samtidig med, at Grønland maksimerer sit udbytte og sine fordele
ved industrien.

Der er generelt store omkostninger forbundet med at investere i Grønland,
hvor mineralindustrien og infrastrukturen endnu er begrænset og vejrliget
kan være udfordrende. Mineralsektoren i Grønland har foreløbig etableret to
mindre miner, og den har været ramt af konkurser og langvarige projektud-
skydelser. På den baggrund er der isoleret set ikke noget, der tyder på, at mi-
neralsektoren pålægges for lempelige vilkår.

Det er et spørgsmål om at stille de rigtige krav i forhold til de individuelle mineralprojekter sammenholdt med mulighederne i Grønland mht. bl.a. inddragelse af herboende arbejdstagere og erhvervsliv - mere end det er et spørgsmål om at pålægge mineralsektoren flere eller færre krav. Det er dog erfaringen, at kravene skal være rimelige og kendte på forhånd (gennemsigtige), hvilket vil være det gennemgående element ved en evt. kommende ændring af Råstofloven til en Minerallov.

- b) Hvilke muligheder ser du for yderligere at sikre, at efterforskning og udnyttelse skaber beskæftigelse for den fastboende befolkning og vækst for vort lands erhvervsliv?

Besvarelse af spg. 5 b)

Det er en blanding af, at stille krav til mineralselskaberne om at inddrage den herboende befolkning og erhvervsliv på udnyttelsesprojekter, og at uddanne den herboende befolkning til mineralindustrien.

Vi bør blive endnu bedre til at vejlede selskaberne i at udarbejde Redegørelser for Vurdering af Samfundsmæssig Bæredygtighed (VSB-redegørelser) ifm. ansøgninger om udnyttelsestilladelser. VSB-redegørelser skal i højere grad tydeliggøre den arbejdskraft i Grønland, som er kvalificeret til at arbejde i mineralindustrien. Jeg ser også gerne, at VSB-redegørelser mere målrettet beskriver de uddannelser og kurser, der udbydes i Grønland, og som er relevante for mineralindustrien. Dette kunne eksempelvis være en bedre beskrivelse PKU-kurserne, der udbydes af råstofskolen, eller en bedre beskrivelse af uddannelsen til minesvend.

Råstofskolen og mineralselskabernes samarbejde bør blive endnu tættere. Kun gennem et tæt samarbejde mellem mineralindustrien (mht. både efterforskning og udnyttelse) og vores uddannelsesinstitutioner, især Råstofskolen, kan vi sikre, at så mange herboende som muligt bliver kvalificeret til at arbejde i mineralindustrien. Da Grønland har en lille befolkningsstørrelse, bør vi koncentrere vores ressourcer, så vi kan få skabt et uddannelsesmiljø, der kan tiltrække kvalificerede lærekrafter fra veletablerede mineralnationer som Canada, Sverige og Australien, så den herboende befolkning opnår de bedste kompetencer.

Ultimativt er det en målsætningen, at mineralindustrien er så udbygget og integreret i det grønlandske samfund, at den herboende befolkning og erhvervsliv er en naturlig del af en mineralindustri, der både baseres på nationale og udenlandske mineralselskaber.

- c) Ville Grønland i længden kunne få større samfundsøkonomisk gavn af at skabe grobund for småskalaprojekter end ved at deltage i den internationale konkurrence om at give store, multinationale selskaber attraktive vilkår?

Besvarelse af spg. c)

Departementet for Råstoffer og Arbejdsmarked har gennem en årrække bidraget med bl.a. workshops til udviklingen af småskalaområdet og antallet af småskalatilladelser har været generelt stingende men er nu stagneret på godt 60 tilladelser med og uden eneret.

Småskalatilladelser har generelt fokus på smykkesten og guidede mineralture og aktiviteterne udføres typisk med håndholdt udstyr af én eller få personer. Småskalatilladelser adskiller sig dermed fra de større mineralprojekters efterforskning og udnyttelse med fokus på bl.a. basismetaller, teknologimetaller og ædelmetaller samt industrimineraler, der baseret på højt specialiseret faglighed og store risikovillige investeringer.

Grønland har behov for at få tilført international ekspertise og kapital for at udvikle sin mineralsktor, der skal udgøre én af de bærende erhvervssøjler, som sikrer arbejdspladser og opgaver til underleverandører samt kompetenceudvikling, der kan bidrage til yderligere udvikling af mineralindustrien og andre industrier i Grønland.

Hvis der spørges, om der skal satses på småskalaminedrift eller almindelig minedrift er mit svar, at der ikke er tale om 'enten eller' men 'både og', da både småskala- og almindelig minedrift skal udvikles til gavn for Grønland.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Med venlig hilsen

Erik Jensen

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejdsmarked

INATSISARTUT

Naalakkersuisoq for Råstoffer og Arbejds-
marked.

Dato: 31-10-2019

Opfølgende spørgsmål vedr. EM2019/24

Kære Erik

Tak for et vellykket orienteringsmøde. Som opfølgning på orienteringsmødet og på seneste samråd ønsker Erhvervs- og Råstofudvalget følgende forhold i relation til EM2019/24 yderligere belyst. Udvalget beder dig derfor besvare følgende spørgsmål:

1. Under et samråd i Erhvervs- og Råstofudvalget oplyste du, at Naalakkersuisut forventer at fremsætte forslag til revision af råstofloven næste år.

Råstofloven trådte i kraft 1. januar 2010 er indtil videre ændret 5 gange. Udvalget er opmærksomt på, at hyppige ændringer af råstofloven muligt kan give anledning til bekymring i råstofbranchen, som lægger betydelig vægt på stabile rammebetingelser.

Erhvervs- og Råstofudvalget ønsker på den baggrund oplyst, hvad der er baggrunden for, at Naalakkersuisut har valgt at fremsætte forslaget nu, fremfor at lade de omfattede lovændringer indgå i den kommende revision af råstofloven. Ville en udskydelse indebære ulemper eller risici?

2. I dag er det en betingelse for at kunne opnå udnyttelsestilladelse, at ansøger indsender en rapport (et lønsomhedsstudie), som belyser, hvor stort et økonomisk udbytte, der kan forventes ved udvinding af mineralforekomsten. Lovforslaget indebærer, at dette krav afskaffes.

Vil afskaffelsen af kravet kunne indebære en svækkelse af de grønlandske skattemyndigheders grundlag for skattekontrol i forhold til råstofselskaber med udnyttelsestilladelse?

Med venlig hilsen

Henrik Fleischer

Udvalgsformand

Kære Henrik

Hermed besvarelse af opfølgende spørgsmål fra Erhvervs- og Råstofudvalget 31-10-2019, vedrørende forslag til: Inatsisartutlov nr. xx af xx. xxxx om ændring af inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor (punkt 24 EM2019).

Spørgsmål 1.

Under et samråd i Erhvervs- og Råstofudvalget oplyste du, at Naalakkersuisut forventer at fremsætte forslag til revision af råstofloven næste år.

Råstofloven trådte i kraft 1. januar 2010 er indtil videre ændret 5 gange. Udvalget er opmærksomt på, at hyppige ændringer af råstofloven muligt kan give anledning til bekymring i råstofbranchen, som lægger betydelig vægt på stabile rammebetingelser.

Erhvervs- og Råstofudvalget ønsker på den baggrund oplyst, hvad der er baggrunden for, at Naalakkersuisut har valgt at fremsætte forslaget nu, fremfor at lade de omfattede lovændringer indgå i den kommende revision af råstofloven. Ville en udskydelse indebære ulemper eller risici?

Svar:

Grunden til at Naalakkersuisut ønsker at fremsætte forslag til de omhandlede ændringer af råstofloven allerede nu, fremfor at vente på den kommende revision af loven, er at der er flere rettighedshavere, der forventes at indgive ansøgning om udnyttelsestilladelse i den nærmeste fremtid. Det drejer sig bl.a. om Tanbreez Mining Greenland A/S.

En udskydelse af den foreslåede ændring vil betyde, at ansøgningsprocessen for udnyttelsestilladelser vil blive besværliggjort, og i værste fald føre til, at projekter må udskydes eller helt opgives. Det er nu vi har momentum, og det er det vi må handle på, så investeringslysten ikke svækkes.

Spørgsmål 2.

I dag er det en betingelse for at kunne opnå udnyttelsestilladelse, at ansøger indsender en rapport (et lønsomhedsstudie), som belyser, hvor stort et økonomisk udbytte, der kan forventes ved udvinding af mineralforekomsten. Lovforslaget indebærer, at dette krav afskaffes.

Vil afskaffelsen af kravet kunne indebære en svækkelse af de grønlandske skattemyndigheders grundlag for skattekontrol i forhold til råstofselskaber med udnyttelsestilladelse?

Svar:

Afskaffelse af kravet om et godkendt lønsomhedsstudie, som betingelse for meddelelse af en udnyttelsestilladelse, vil ikke få indflydelse på skattemyndighedernes grundlag for skattekontrol og dermed ingen indflydelse på projektets afkast til landskassen.

Et lønsomhedsstudie er en fremadrettet prognose for et projekts rentabilitet, hvorimod skattemyndighederne kontrollerer de faktiske indtægter bagudrettet.

Med venlig hilsen

Erik Jensen

Naalakkersuisoq

Inatsisartuni partiit
Inatsisartuni ilaasortat
3900 Nuuk

ULLOQ/ DATO

31. oktober 2019

J. NR.

01.02.03

ALL. NR./BREV-NR.

Aatsitassat pillugit inatsimmi piumasaqaatinik oqilisaaniarneq (oqaluuserisassani imm. 24) pillugu Kommune Kujallermit tapersiineq

Inatsisartut Ukiaanerani Ataatsimiinneranni oqaluuserisassaq immikkortoq 24 innersuussutigivarput.

Oqaluuserisassami pineqartumi anguniarneqarpoq Aatsitassanut Ikummastissanullu inatsimmi aatsitassanik qalluiniarlutik suliniuteqartunut piumasaqaatinik oqilisaaniarneq.

Kommune Kujallermi ukiuni kingulliusuni aatsitassarsiornerup iluani nunatsinni pisut malinnaaffigivagut suliniutillu aallarteriaannartut inissisimagaluarlutik inatsisit qilersuivallaarneri aporfusarsimapput, naak pissutsit aallartitsiniarnermi qalluiniarnermilu ingerlatsinermi ajutoortoqarpat selskabit namminneq akisussaaffigigaat, namminnerlu aningaasaajaatigissallugu, ajutoorpallu akisussaaffigalugu.

§29 imm. 2-mi aatsitassanik qalluniarnerup imminut akilersinnaassusaata nalunaarusiarineqarnissaanut piumasaqaat peerneqalersaarpoq. Qalluiffiginiakkap imminut akilersinnaassusaa ullormiit ullormut nikerarpoq. Piumasaqaat ilaatigut ingerlatsiniakkap aallartinneqarnissaanut kinguarsaatit taaneqarsinnaavoq. Assersuutitut ilaavoq London Mining-imut akuersissut. Qalluinissamut akuersissut kiisami isanneqarmat niuernikkut pissutsit ima allanngortigisimapput allaat selskabip taassuma imminut akilersinnaajunnaarneranik kinguneqarluni.

§29 imm. 4-mi aalajangersagaq selskabinik qangali ippigineqartartoq, aallartitsiniarnermilu aningaasaliisinnaasunik ujarlernermi akornutaasartoq, tassa aatsitassanik qalluiffimmi selskabit kisermaassisinnaanerit iluarsiiiffiginiarneqarpoq. Iluarsiiiffiunngippat selskabi soorlu nikkelinik qalluinissamut akuersissuteqarfiup iluani selskabi alla diamantinik qalluinissamut akuerineqarsinnaagaluarpoq, taamatullu selskabinut suliaqareersunut akornusiisnaasutut inissilluni. Allannguutip taassuma akuerineratigut inatsisit oqilisarneqarpoq, suliiutit iluatsissinnaanerit pitsannguallalluni.

§30 imm. 2 nutaatut ikkunneqalerpoq, tamatumani akuersissutit uninngaannalersimasut piffissamik killilersuinikkut unitsinneqarsinnaangorlugit. Taamatut isiornikkut unittooqqasut nutaamik aallariaqqinnissaannik periarfissiisoqarsinnaalluni.

Kommune Kujallermi suliffiit nutaat annertuumik pisariaqartippagut. Tamatumani aatsitassarsiorfiusinnaasut annertuumik pingaaruteqarput, sulisut ikinngitsut sulisorineqarsinnaammata, taamaalillutillu inuiaqatigiinni aningaasatigut kaaviiartitsinermi

annertuumik sunniuteqarsinnaammata, kommunimullu nunatsinnullumni aningaasatigut iluanaarutaasinnaammata. Taamaattumik kommuunimiit Aatsitassanut Ikummatissanullu inatsisip allanngortilersaarneranut tamakkiisumik tapersersiinerput matumuuna apuupparput, qularutiginningsigut Inatsisartuniit allanngutissat ilalernerisigut inuiaqatigiit annertuumik iluanaaruteqarsinnaasut aammalu nunatta namminiilivinnissaanut aqqutissiueqataasinnaasut.

Inussiarnersumik inuulluaqqusillunga

Kiista P. Isaksen,
Borgmesteri

Partierne i Inatsisartut
Inatsisartuts medlemmer
3900 Nuuk

ULLOQ/ DATO

31. oktober 2019

J. NR.

01.02.03

ALL. NR./BREV-NR.

Støttebrev fra Kommune Kujalleq vedrørende ændring af krav til betingelser for at opnå udnyttelsestilladelse og beskyttelse af områder omfattet af udnyttelsestilladelser (dagsordenspunkt 24)

Vi henviser hermed til punkt 24 i Inatsisartuts Efterårssamling.

Formålet med dagsordenspunktet er at foretage lempelser ved Råstoflovens bestemmelser omkring udnyttelse.

Kommune Kujalleq har fulgt udviklingen på råstofområdet i de seneste år og har set, hvordan de ellers potentielle projekter bliver hindret af den stramme lovgivning, og dette til trods for at det er selve selskabet der står med risici og udgifter, er ansvarlig hvis projektet ikke kunne blive startet.

Det er hensigten at sløjfe kravet i § 29 stk. 2, om at rettighedshaver skal påvise at forekomsten kan udnyttes kommercielt. Rentabiliteten af en forekomst ændrer sig fra dag til dag. Det hidtidige krav kan ses som et forsinkende led for opstartsprocessen af et projekt. Et af eksemplerne er udnyttelsestilladelsen for London Mining. Da udnyttelsestilladelsen endelig blev tilkendt har markedsforholdene ændret sig så meget at selskabet var ikke længere levedygtigt økonomisk.

Det er også hensigten at tilføje et nyt stk. 4 til § 29. Den foreslåede bestemmelse sikrer, at selskaberne har eneret på et udnyttelsesområde. De eksisterende regler har betydet at selskaberne havde svært ved at skaffe investorer i opstartsfasen, ændringen er længe ønsket fra råstofselskabernes side. Såfremt bestemmelsen ikke bliver revideret så vil det f. eks. være muligt for et selskab at få udnyttelsestilladelse vedrørende diamanter på et området, hvor et andet selskab i forvejen har en udnyttelsestilladelse vedrørende nikkel, og på denne måde kan opstå udfordringer for et igangværende projekt. Med vedtagelsen af denne revision er loven blevet lempeligere og giver bedre chancer for et givent projekt.

§ 30, stk. 2 bliver indsat som nyt, således de inaktive projekter kan stoppes ved at fastsætte tidsfrister. Med denne revision imødegås uhensigtsmæssige situationer i forbindelse med at et projekt går i stå.

Kommune Kujalleq har stærkt brug for nye arbejdspladser. I den forbindelse er mineralpotentialerne meget vigtige, den slags projekter kræver betydelig arbejdskraft og kan derved skabe vækst i samfundet og indtægter for kommunen og Grønland. På baggrund af det ovennævnte vil kommunen erklære sin fulde opbakning til ændring af råstoflovens bestemmelser, da vi er sikker på at vedtagelsen af ændringerne vil skabe vækst i samfundet og være med til at skabe grundlaget for Grønlands selvstændighed.

Venlig hilsen

Kiista P. Isaksen,
Borgmester